

@import url(../css/coj/jur.css)201806080471931452018/C

221/041262018CJC22120180625PL01PLINFO_JUDICIAL201802163531

Sprawa C-126/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 16 lutego 2018 r. – Dalmandi Mezőgazdasági Zrt. / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

C2212018PL310120180216PL00043153

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 16 lutego 2018 r. – Dalmandi Mezőgazdasági Zrt. / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Sprawa C-126/18)

2018/C 221/04Język postępowania: węgierski
Sąd odsyłający

Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Dalmandi Mezőgazdasági Zrt.

Strona pozwana: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Pytania prejudycjalne

1)

Czy praktyka sądowa państwa czonkowskiego polegająca na tym, że przy badaniu wątpliwych przepisów dotyczących odsetek za zwłokę wychodzi się z założenia, że krajowy organ podatkowy nie popełnił naruszenia (zaniechania) — czyli że nie popadł w zwłokę w odniesieniu do nieodzyskiwalnej części VAT za niezapłacone faktury zakupu podatników — ponieważ w chwili, w której wskazany organ wydał rozstrzygnięcie, obowiązywały naruszające prawo wspólnotowe przepisy krajowe, a Trybunał Sprawiedliwości dopiero później stwierdził brak zgodności ustanowionego w nich wymogu, jest zgodna z przepisami prawa wspólnotowego, przepisami dyrektywy Rady 2006/112/WE (1) (zwanej dalej „dyrektywą VAT”) (mając w szczególności na uwadze jej art. 183) oraz z zasadami skuteczności, bezpośredniej skuteczności i równoważności? W opisany sposób w praktyce krajowej przyjęto za quasi zgodne z prawem stosowanie tego ustanowionego w przepisach krajowych wymogu, który narusza prawo Unii, do czasu, aż krajowy prawodawca go oficjalnie nie uchylił?

2)

Czy uregulowania i praktyka państwa czonkowskiego, zgodnie z którymi przy badaniu wątpliwych przepisów dotyczących odsetek za zwłokę rozróżnia się, czy krajowy organ podatkowy nie zwrócił podatku w zastosowaniu obowiązujących wówczas przepisów — które naruszają prawo wspólnotowe — czy też uczynił to z naruszeniem tych przepisów, a w odniesieniu do kwoty odsetek należnych od VAT, którego zwrotu nie można było dochodzić w rozszdym terminie wskutek wymogu prawa krajowego, który Trybunał Sprawiedliwości uznał za

niezgodny z prawem Unii, wskazuje się dwa oddzielne okresy, w taki sposób, że:

—
w pierwszym okresie podatnicy mają jedynie prawo do otrzymania odsetek za zwłokę w wysokości podstawowej stopy procentowej banku centralnego, ponieważ cięgle jeszcze obowiązuje wówczas przepisy węgierskie niezgodne z prawem wspólnotowym, więc węgierskie organy podatkowe nie działają niezgodnie z prawem, gdy nie zezwoliły na wypłatę w rozszonym terminie zawartego w fakturach VAT, za

—
w drugim okresie należy wypłacić odsetki w wysokości dwukrotnie podstawowej stopy procentowej banku centralnego – która zresztą ma w przypadku zwłoki zastosowanie w porzdku prawnym danego państwa członkowskiego — wyjącznie w odniesieniu do wypłaty z opóźnieniem odsetek za zwłokę dotyczących pierwszego okresu jest zgodna z przepisami prawa wspólnotowego, w szczególności z przepisami dyrektywy VAT (mając w szczególności na uwadze jej art. 183) oraz z zasadami równoważności, skuteczności i proporcjonalności

3)

Czy praktyka państwa członkowskiego polegająca na tym, że jako data rozpoczęcia naliczania odsetek za zwłokę (odsetek skądanych czy też odsetek od odsetek) należnych zgodnie z przepisami państwa członkowskiego dotyczącymi opóźnienia w zapłacie odsetek za zwłokę od wstrzymanego niezgodnie z prawem Unii zwrotu podatku (odsetki od VAT; w tym przypadku – od kwoty głównej) ustala się nie pierwotną datę, w której odsetki od VAT (kwoty głównej) stały się należne, tylko późniejszą chwilę, zważywszy w szczególności, że dochodzenie odsetek od przetrzymanych lub niezwróconych w sposób sprzeczny w prawem Unii podatków stanowi prawo podmiotowe wynikające bezpośrednio z prawa Unii, jest zgodna z prawem wspólnotowym, z art. 183 dyrektywy VAT oraz z zasadą skuteczności

4)

Czy praktyka państwa członkowskiego polegająca na tym, że podatnik musi złożyć oddzielny wniosek w razie dochodzenia odsetek należnych z powodu naruszenia z tytułu zwłoki organu podatkowego, a w innych przypadkach dochodzenia odsetek za zwłokę nie wymaga się takiego niezależnego wniosku, ponieważ odsetki przyznawane są z urzędu, jest zgodna z prawem wspólnotowym, z art. 183 dyrektywy VAT oraz z zasadą skuteczności

5)

W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na poprzednie pytanie, czy praktyka państwa członkowskiego polegająca na tym, że odsetki skądane (odsetki od odsetek) za opóźnienie w spłacie odsetek za wstrzymany niezgodnie z prawem Unii, wedle stwierdzenia Trybunału Sprawiedliwości (odsetki od VAT; w tym przypadku kwoty głównej), zwrot podatku można przyznać wyłącznie jeżeli podatnik złoży nadzwyczajny wniosek, w drodze którego nie dochodzi się konkretnie odsetek, tylko kwoty podatku odpowiadającego niezapłaconym fakturom zakupu stanowiącej przedmiot długi akurat w chwili uchylecia w prawie wewnętrznym sprzecznego z prawem Unii unormowania, które wymagało wstrzymania zwrotu VAT wynikającego z tego braku zapłaty faktur, choć stałyby się należne odsetki od VAT stosownie za podstawę dochodzenia odsetek skądanych w odniesieniu do okresów rozliczeniowych przed nadzwyczajnym wnioskiem, a jeszcze nie zostały wypłacone, jest zgodna z prawem wspólnotowym, z art. 183 dyrektywy VAT oraz z zasadą skuteczności?

6)

W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na poprzednie pytanie, czy praktyka państwa członkowskiego, która oznacza utratę prawa do otrzymania odsetek skądanych (odsetek od odsetek) za opóźnienie w zapłacie odsetek od wstrzymanego niezgodnie z prawem Unii, wedle stwierdzenia Trybunału Sprawiedliwości (odsetki od VAT; w tym przypadku kwoty głównej), zwrot podatku w odniesieniu do dochodzenia odsetek od VAT, które nie byłyby przedmiotem okresu rozliczeniowego VAT, którego dotyczy prekluzyjny termin ustanowiony do celów złożenia nadzwyczajnego wniosku, gdy odsetki te stałyby się wymagalne wcześniej, jest zgodna z prawem wspólnotowym, z art. 183 dyrektywy VAT oraz z zasadą skuteczności?

7)

Czy praktyka państwa członkowskiego ostatecznie pozbawiająca podatnika możliwości dochodzenia odsetek od wstrzymanego zwrotu podatku na podstawie przepisów krajowych, które później zostały uznane za niezgodne z prawem wspólnotowym, a które zabraniały dochodzenia VAT w odniesieniu do określonych niezapłaconych faktów zakupu, przez co

—

[zgodnie z tą praktyką] nie uznawano za zasadne dochodzenia odsetek w chwili, w której wymagalny był [zwrot] podatku, powołując się przy tym na obowiązywanie przepisu, który został następnie uznany za niezgodny z prawem wspólnotowym (ze względu na to, że nie było opóźnienia i że organ podatkowy ograniczył się do zastosowania obowiązującego prawa),

—

a później, gdy w krajowym porządku prawnym przepis uznany za niezgodny z prawem wspólnotowym, który ograniczał prawo do zwrotu został uchylony, powołując się na przedawnienie jest zgodna z prawem wspólnotowym i z art. 183 dyrektywy VAT (mając zwłaszcza na uwadze zasadę skuteczności i fakt, że dochodzenie odsetek niezwróconych w sposób sprzeczny z prawem podatkowym stanowi prawo podmiotowe)?

8)

Czy praktyka państwa członkowskiego polegająca na tym, że możliwość dochodzenia odsetek za zwóok, które powinny zostały wypłacone od odsetek od VAT (kwoty głównej), które należały się podatnikowi za niezwrócony podatek w chwili, w której był on wymagalny pierwotnie z racji przepisu prawa wewnętrznego, który został później uznany za niezgodny z prawem

wspólnotowym, uzależnia się, dla całego okresu trwającego od 2005 r. do 2011 r. od tego, czy podatnik obecnie znajduje się w sytuacji pozwalającej na wystąpienie o zwrot VAT odpowiadający okresowi rozliczeniowemu VAT, w którym uchylony został w wewnętrznym porządku prawnym rozpatrywany niezgodny z prawem wspólnotowym przepis (wrzesień 2011 r.), choć zapłacony odsetek od VAT (kwoty głównej) nie nastąpił przed tą chwilą ani też nie nastąpił potem, przed wniesieniem do sądu krajowego skargi, jest zgodna z prawem wspólnotowym, z art. 183 dyrektywy VAT oraz z zasadą skuteczności?

(1) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006 r., L 347, s. 1).